

15. Oktbr. 1571.

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Fra Kongen er der kommet Meddelelse om, at han vil sende nogle Mænd til Sønderborg for at ordne alt til Dronning Dorotheas Ligfærd. Hun længes meget efter Birgitte Gjõe, men kan ikke rejse, dels fordi hun frygter, at man skal mistænke hende for hemmelig at bortføre noget fra Dronningens Dødsbo, dels fordi hendes Bortrejse nu ikke vilde være passende; desuden er hun optagen af at lade gjøre Klæder til de to Prindsesser. Hun udbeder sig Fru Birgittes Raad. Efter Kongens Ønske skal hun tage nogle Børn til sig. Dronningen har betænkt hende med 2000 Daler. Sender noget Ingefær m. v.

Myn a. k. farsøste(!), den almetteste euiig here och gud were altiit hus eder mett siin heliig and och maade(!) och beuore eder fraa altt wntt bode tiill siell och liiff. Y skule haffue saa møgen tack, for y wille nu haffue eders bud hiid tiill meg, och dett ieg formerker, att y wille saa gerne, s. 520att ieg skulle komme tiill eder. Iehan Koruff ¹ kom y iafftes igen fraa Fredrickborg, tii hand førde dii tiiden der hen, att gud haffde kalled myn f. n., och haffuer kongen skreffued h. Flans tiill, att hans kon. mattz. well senne nogen aff siinne raad hiid, som skall forardenere och bestelle aiding mett myn f. n. begraffelse, och hans kon. mattz. well forskriiffue diirres slett och wenner tiill hi. n. begraffelse, dog er der intted skreffued, huor h. n. skall begraffues, och nar dett skall werre. ² Nu wed den almetteste euiig gud, s. 521huor meg lenges effter eder, och huor gerne ieg wor eder tiill ords. Nu siiger dii her alle, att dett icke well skike s. 522seg, att ieg drage[her] fraa, før raaded kommer, som ieg ..... oc[h] seluff well kand tenke, och der som h. n. skall settes neder y kapeled, kand ieg och tenke, att ieg maa bliiffue her saa lenge, tii her er icke mange, h. n. kand gøre møgen ere. Ieg tenker och paa dett, y skriiffuer neder y eders breff, att ieg skall tenke paa efterkome, att kand ske att, der som ieg nu drog hen, da skulle dii tenke, att ieg førde noged her hen, tii dett bleff bestelle(!) her y portten, før myn f. n. døde, att mand skulle se tiill, att myn f. n. folck intted bar wd aff portten. Frøken Liisebett och frøken Aadriian ¹ haffuer inge lin kleder, nu dii skulle hen. Nu lader Engell och ieg gøre dem, saa gud wed, wii haffue alle hender fulle, tii wii wille icke gerne, att dii skulle kom(!) hen, saa myn f. n. skulle faa spott der for, hertiiginen ² tenker slett intted paa. Kongen haffuer och skreffued h. Hans tiill, att raaed skall och faa besked mett dem, huorlen dett skall gaa tiill mett bode frøken. Dett aller første meg s. 523muliitt er, skall ieg komme tiill eder. Dii menne, att dett skulle lade meg ille, att ieg skulle drage her fraa, før myn f. n. bleff begraffen, men liige som eder tøkes, och y raader meg, well ieg gøre. Gud wed, dett gør meg wntt, att ieg skall werre saa lenge fraa eder. Ieg beder for guds naffn skyld, att y icke wille gremme eder, och y wille skriiffue meg tiill, huorlen ede[r] ljiider. Den euiig baremhierttig g[ud] h[and] styr[ke] eder mett siin heliig [and] och [nad]e, tii hand wed, att y ere ald my[n] trøst. Ieg kand tenke, y haffuer bud tiill Selland, wille y lade meg wide, huad suar y faar. Iehan Due ¹ skreff meg tiill, att kon. matt. haffuer beffalled hannom att skriiffue meg tiill, att hans n. begerrred, att ieg skulle tage Hans dreers børn tiill meg tiill paa wiider besked ². Kongen lod spørre att den, der wor henne, om myn f. n. haffde bettenck nogen, nu h. n. skulle dø, da haffde hand sagtt, ne, ingen wden iomffru Anne Hardenbiere gaff hi. n. ij tusiind daller. Huad heller dett behaffued dem well heller ille, wed ieg icke. Dett bud, der kom først hen tiill Seland, der skreff ieg eder tiill mett och senne Pernelle Oxse breffued, tii hertiiginens fyrbøder, der wor paa Aaker, sade meg for saa wiist, att y wor altt dragen offuer tiill Seland ³. Ieg skreff eder tiill nu y løffuerdags mett Morten Suensen ⁴, hand loffued meg, att hand wille drage tiill eder. Dett første meg muliitt er, skall ieg komme tiill [eder]. Ieg senner eder noged ingeffer, ieg køffde tiill Lybck, behatfuer eder dett, da well ieg flii s. 524eder mer. Ieg taker eder saa gerne for eders saen ¹, men ieg well, saa santt hielpe meg gud, icke haffued, wden y wille lade meg wiide, hu[ad] dett haffuer kosted. Myn a. k. farsøst[er, ieg] befaller eder den euiig baremhie[rttig gud] y wold, hand beuorre eder well fraa [al]tt wntt och størke eder bode tiill siell och liiff. Skreffued Synnerborg den 15 october. Engell lader siige eder saa mange gode netter.

Anne Hardenbiere.

Udskrift: Tiill myn kerre farsøster, fru Berrette Giõe, ganske wenliig tiill skreffued.

Egenhænd. Orig. med Segl i Rigsark., Adelsbreve XXXI. 62. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 219—22.

31. Jan. 1572.

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Hun længes meget efter Svar paa de mange Breve, hun har tilskrevet Fru Birgitte. Beretter om sin Sammenkomst med Hertuginde Elisabeth af Meklenburg og om, hvad de ved denne Lejlighed have talt om m. m. Udtaler sin Længsel efter Birgitte Gjõe.

Myn aller k. farsøster, den almetteste euiig gud were altiit hus eder mett siin heliig and och naade och beuore eder well fraa allt wntt bode tiill siell och liiff, och hand belønne eder alle beuiist och forskyltt wellgierning och moderliig hiertte, y haffuer altiit hafftt tiill meg och beuiist mett gierning. Myn a. k. farsøster, ieg kand icke fuld skriiffue eder tiill, saa meg aff allt mytt hiertte lenges effter skriiffuelse fraa eder, att ieg kunde wiide, huorlen eder liider, tii ieg haffuer ingen skriiffuelse faaed fraa eder wden dett breff, s. 548y skreff paa Korsør¹. Ieg haffuer skreffued eder iij breffue tiill siiden och forhobes iu tiill gud, att y haffuer faaed dem. Ieg skreff eder ett breff tiill mett eders sølff kande, som ieg feck Erick Ruds² karl, skull anttuorde Pernele Oxse, och ett mett Perneles eget bud, och senne ieg Serabeel³ ett breff, som ieg skreff eder, huorlen leliigheden begaff seg y Odense, der herrene wor der⁴. Ieg senne eder och siiden ij breffue, som hertiiginen aff Mekelborg haffde skreffued meg tiill och begerred aff meg, att ieg wiille møde h. n. y Hønneborg, huiilked ieg gjorde⁵. Der ieg kom der, da s. 549sade h. n. meg, att der borgmeder søn drog fraa Odense, da wor hand rett bedrøffued och klaffued hartt, huorlen hans samuitiighed trøtte hanem, och sade, att hand icke kunne giffue seg tiill freds, før hand kom meg tiill ords, att hand kunne høre myne egen ord, om ieg haffde och wiille giffue den sag offuer mett en god wiille. Da haffde hertiiginen sagtt, att dett wiille icke skiike seg, att hand talle mett meg seluff, men hi. n. wiille forskriiffue och forhørre myn mening, och spurde meg att, huad hi. n. skulle siige. Da sade ieg, att ieg wor well tiill fres, och ieg haffde skreffue hannom myn mening tiill der om, der wiille ieg lade bliiffued wed. Da sade hi. n. meg och, att hi. n. haffde tailed mett hannom om myn broder och meg, att hi. n. saa gerne, att s. 550denne gamell handell gick for seg ygen, bode for hi. n. wiille meg well, och for hand icke skulle faa en wnd samuitiighed y fremtiiden, for hand saa haffde forwend myn løke, mett fler ord. Da haffde hand sagtt, att hand wiille giffue der tusiind daller tiill, att dett wor sked, men hand beffrøtted seg, att myn broder icke skulle wiille gørrer, tii hand haffde gerne wntt hannom ii andre, och formerked, att hand icke wiille giffte seg, tii hand haffde en frue ker, saa hand mentte, att hand for den skyld icke wiille gøred, och sade och, att hand wiiste, att ieg wor saa gud frøtiig, att ieg icke samtøtte noged, før hand wor gifftt. Och sade hi. n. meg, huor møged gott hand talle om meg, och huor hartt ieg haffde raad hannom fraa y den handell, och att dett haffde lenge siiden werred sked, haffde ieg icke werred der saa møged y mod, mett mange ord och møged gott, som hi. n. sade meg, som ieg och kende myne egen ord. Ieg bad hinne, att hun skulle talle mett Holger och lørren Rosenkrans om myn broder, saa ieg lod h. n. formerke mytt hiertte y den sag, men h. n. loffued meg hartt, att dett skulle bliiffue wf[or]merke y alle maade. Anders Beng er kommen ygen, saa brøloped bliiffuer nu besluttet y Koliing, nar dett skall werre¹. Dii drager der fraa y dag. Wiille y nu saa well gøre och skriiffue meg tiill mett dette bud, huorlen eder liider, och om y haffuer faaed alle dii breffue, ieg haffuer sk[r]effued eder tiill, och huorlen eder liider, och om y haffuer tailed mett myn broder. Iakop Wilffeldt² s. 551haffuer loffued meg, att hans eged bud skall førre meg eders breff, y huad y faar hannom. Wiille y och skriiffuer(!) meg tiill, huor snartt y wentter eder hi[id tii]ll laned. Myn a. k. farsøster, gud wed, [att] meg aff allt mytt hiertte lenges effter eder och forlenges nu saa fast, før ieg faar nu skriiffuelse fraa eder ygen. Ieg lod och forhørre mett Hans Skogord¹, huorlen ieg skulle holle meg mett dii perler och smøker², da lod hand siige meg, att ieg skulle beholle dem, och wntte meg dem gerne, der som dett wor møged beder, ieg well nu och altiit, myn a. k. farsøster, haffue eder den almetteste euig gud beffallendiis, hand sparre och beuare eder fraa allt wntt bode tiill siell och liiff och wne wos att [findis] snartt och glad. Gud wed, ieg er saa glad och roliig y mytt hiertte, som ieg icke haffuer werre y mange aar. Skreffued Huedeholem tarsdag nest for kyndermys.

A. H.

Udskrift: Erliig och welbiurdiig frue, fru Berrette Herløff Troles, myn kerre farsøster, ganske wenliig tiill skreffued.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XXIII. 184. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 225—28.

1573-74.

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Hun sender Birgitte Gjõe Breve fra Pernille Oxe samt noget Silke; endvidere sender hun en Pige, hun har lovet Fru Birgitte. Erik Rosenkrantz kommer ikke til Skiftet. Hendes Gods er kommet fra Skaane. Peder Oxe er nu paa Gisselfeld og kommer idag til Fru Birgitte.

Myn a. k. farsøster, gud almetteste wer altiit mett eder och styrke eder mett siin heliig and och naade och were loffued tusiind fold, att ieg formerker y eders skriiffuelse, att dett berres mett eder. Ieg well icke forbye meg mod eder, men well finnes som eders hule barn, saa lenge ieg leffue[r], och icke forgleme ald moderlig huldhed och mangffoldiig welgiernii[n]ger. Mytt bud er komen fraa Københaffn, der ieg senne tiill Peder Oxse om wortt godes, der stor paa Wiingorden¹, och senner eder nogen breffue, som Pernele Oxse haffuer skreffued eder tiill.² Mytt bud er och komen fraa Erick Rosenkrans, hand komer icke.³ Ieg senner eder noged gultt silke, haffde ieg hafftt mer, skulle y gerne haffue faaed dett. Ieg senner eder nu den piige, ieg loffued eder, ieg haffuer sagtt for hiinne, att hun skall kon bliffue der y vii heller viii wger, men hun skall dog s. 662bliiffue saa lenge, som y wiille haffue dett. Ieg wed icke aned, end dett er en god tro piige. Mytt gods er nu komen fraa Skone yn for Brodemusen¹, och well dett gaa meg hartt for wogen der tiill. Ieg motte huerken faa kalck heller wogenskud.² Ieg formerker, att Peder Oxse kom y løffuerdags tiill Gisselfeltt, och forstaar y eders skriiffuelse, att hand y dag komer tiill eder. Myn a. k. farsøster, den almetteste euiig gud hand wne meg altiit gode tiiden fraa eder och opeholle eder mett lang worend sundhed, och well nu och altiit beffalle eder den euiig gud y wold. Skreffued mandag mett hast.³

A. O. M.

Udskrift: Erliig och welbiurdiig frue Berrette Herløff Trolles, myn kerre farsøster, g. w. t. sk.

Egenhænd. Orig. i Rigsark., Adelsbreve XXII. 122.

(*Marts?*) 1573.

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Hun sender Fryndser til en Kjole, som Birgitte Gjõe har lovet at sende hende. Oluf Mouritsen kan ikke mødes med Fru Birgitte inden sin Afrejse. Sender en Ske til Edel Hardenbergs Søn paa Herlufsholm. Om en Tjenestepige. Erik Valkendorf takker for noget Vin.

s. 594Myn a. k. farsøster, den almetteste euiig gud werre altiit hus eder mett siin heliig and och naade och sterke eder och beuore eder lenge att leffue saa mange tiill trost och gode. Gud beløne eder for allt dett, y haffuer giortt meg. Myn a. k. farsøster, sener ieg eder nu dii franser¹ tiill myn kiortell och wiille saa gerne bede eder, att y wile haffue giortt saa well och sen meg en mett dette bud. Y skreff meg tiill, att y senne meg myn kobe mett snekeren, men hand siiger, att hand haffuer icke faaed en. Ieg haffuer tailed mett Oluff, att y gerne wiille møde hannom, før hand drog aff lanned², saa formerker ieg, att dett paa denne tiid icke sker, som y forfar aff hans skriiffuelse. Saa wed gud, att dett gør meg wntt, att ieg icke mer skall komme eder tiill ords paa denne tiid. Mester Hans³ sade meg, att Edels søn haffde ingen ske⁴, saa sener ieg eder nu en och wiille saa gerne bede eder, att y wiille saa well gøre och flii hannom. Gud wed, huor ille ieg kommer tiill maade for piige, gud kende meg dii beste raa. Y skulle wiider faa myn skriiffuelse, før wii drager her fraa. Wiille y biude meg tiill mett dette bud, huorlen y erre tiill pas, och huorlen y nu kunne soffue. Gud almetteste wne meg altiit gode tiiden fraa eder. Ieg well nu och altiit haffue eder den almetteste, euiig gud beffallendiis. Erick Walkendrop lader siige eder saa mange gode netter, och hand lader take eder saa gerne for den gode wiin, y bestelled tiill den begraffuelse⁵. Skreffued Brenttued taarsdag mett hast.

A. H.

s. 595Udskrift: Erlüg och welbiurdiig frue Berrette Herløff Trolles, myn kerre farssøster g. w. t. sk.

Egenhænd. Orig, med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XXXI. 43. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 240 f.

Marts 1574?

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Hun har med Sorg erfaret, at Birgitte Gjõe igjen har været syg. Peder Oxe vil besøge Fru Birgitte. Hun beder Fru Birgitte bestille hende Eddike i Lybæk. En af de hende paa Skiftet tilfaldne Stude er kommen ind blandt Christoffer Gjøes Kvæg. Hun har ikke Lyst at besøge Fru Birgitte i Helligdagene. Sender et Brev fra Jørgen Rosenkrantz m. v.

Myn a. k. farsøster, gud almetteste werre altiit mett eder och spare och beuore eder lenge, der well ieg gud trolig(!). ¹ Gud wed, huor ille tiill freds ieg er, for ieg formerker s. 678y eders skriffuelse, att y haffuer werred syg ygen. Den almetteste euig gud hand sparre och styrke eder mett s. 679siin helig and och naade, att y kunne kome well tiill eders helbred ygen. Ieg formerker, att Peder O. wiille drage tiill s. 680eder y dag. Ieg taker eder saa gerne for eders gode tiillbud, att y wiille flii meg bud tiill Lybck, och wiille ieg s. 681saa gerne bede eder, att y wiille haffue giortt saa well och bestelled meg vj tynner edick, och y wiille forstreke meg s. 682mett peninge der tiill, tiill gud well, ieg komer tiill eder.

s. 683Nyls lensen ¹ och den karll, ieg haffde paa Bollerop, kom hiem y natt, och saa Nils ien aff eders stude, som eder wor tiillfallen, blantt Krestoffers fee, da kende hand seg wed den och sade, hand hørde eder tiill, och tog den och lod en følles mett mytt fee, saa ieg forser meg, att dett komer paa taarsdag, saa well ieg bode senne eder den och eders aned fee, her er paa gorden, tii ieg haffuer nu faaed dett tiill samen, som wor hus bynnerne. Som y beger, att ieg skulle kome tiill eder y helliig dagene, saa well ieg møged heller kome tiill eder, først y erre aliene, och pas ieg icke heller paa att see den leg. Ieg senner eder inges ..... ² eder den helbred, att y kunne kome tiill Københaffn. ³ Rett nu kom mytt bud fraa løren

s. 684Rosenkranz, och senner eder hans breff ¹, att y kand forfare meni[n]gen der aff. Myn morbroder ² skriiffuer och att well kome. Myn a. k. farsøster, ieg beffaller eder den euig gud y wold. Skreffued onsdag mett hast. ³

A. O. M.

Udskrift: Myn kerre farsøster fru Berrette Giøe g. w. t. sk.

Egenhænd. Orig. i Rigsark., Adelsbreve XXIII. 188. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 250 f.

30. Marts 1564.

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Dronning Dorothea er bekymret for, hvorledes Birgitte Gjøes Rejse er gaaet, og beder om Underretning derom; hun længes ogsaa efter at høre om Kongen. Anne Hardenberg savner meget Fru Birgitte, hvem hun takker for al hendes Kjærlighed; minder hende om nogle Morgenbønner, Fru Birgitte har lovet hende, m. m. Hun længes efter at høre, om Ejler Hardenberg foruden Malmø har mistet sit sjællandske Len. Om Krigsbegivenhederne og om Herluf Trolles Udløben med Flaaden. Om Dronningens Sygdom. Dronningen ønsker Underretning om Sundets Spærring.

Myn kerre farsøster¹, well ieg nu lade ald tacksielse bestaa, och giffuer eder saa ganske wenliig att wiide, att s. 400myn frus naade¹ haffuer beffalled meg att skriiffue eder saa mange gode netter tiill, och dett h. n. haffuer retteliig fast lenttes effter eder, siiden y drog fraa h. n. Och kunde y icke tro, saa h. n. haffuer frøtted, att y skulle icke komme offuer, tii werred haffuer altiit werre(!) eder y mod, siiden y drog her fraa. Och for lenges h. n. nu rett fast, før h. n. faar bud fraa eder, tii h. n. for wentter nu huer dag eders bud, som y loffued h. n., att y wille senne hiid, først gud wille, att y kom hiem. Och lader h. n. eder bede, att y wille skriiffue h. n. tiill om aldting, som h. n. tror eder tiill, och om y haffuer latt lese de breffue, som y well wiide. Senner h. n. nu dette bud tiill myn herre², for h. n. well wide, huor dett gaar hans n., och skriiffuer intted aned en, att hans n. well skriiffue hi. n. tiill, huor hans n. liider. Myn a. k. farsøster, saa kand ieg aller fuld skriiffue eder tiill, saa meg haffuer lenttes effter eder, siiden y drog her fraa, och maa den almetteste gud wiide, nar ieg nu skall komme eder tiill orde. Och haffuer ieg saa møged att talle mett eder, som ieg icke kunne tenke, men y war her. Den almetteste gud hand belønne eder for ald hulhed och wellgierning, som ieg baade nu, y wor her, och altiit beffiinner aff eder. Feck ieg och eders skriiffuelse, som y seluff skreff meg y Odense, och for mertte y eders skriiffuelse, att y worre icke well tiill pas, huilked gud wed, att ieg haffuer werred retteliig ille tiill freds for. Den almetteste s. 401gud han sparre och beuorre eder well for siin euiig godhed skyld, att y maa leffue saa lenge, som ieg skall werre y denne bedrøffued werden. Wiille ieg saa gerne bede eder, att y icke wille for glemme meg mett de bønner, y loffued meg, de, y lesse om morren. Først gud well, eders bud kommer hiid, saa skall ieg senne eder eders naale pude. Feck ieg de x pommerans, som fru Margrette¹ skall haffue, och er hun en nu paa Synnerbore. Dett første hun kommer hiem, da skall hun faa dem. Senne ieg och fru Else¹ de andre x. Wor her en karll y dag och sade for meg, att myn farbroder wor altt affue mett Malmø, och wille ieg saa gerne bede eder, att y wille skriiffue meg tiill, om hand monne werre kommen der fraa mett wiile, och om hand beholler dett y Seland². Haffuer ieg och hørt, att den iydeske och fynske fanne skulle werre op dragen att komme lens Wlstan tiill wnd settning³, saa wille ieg saa gerne bede eder, att y wille skriiffue meg tiill, om eders broder⁴ er och op dragen, heller hand er y Skone. Myn a. k. farsøster, saa wille ieg saa gerne bede eder, att y wille saa well gørre och siige Herløff saa mange gode netter paa myne wene, och skall baade hand och y werre wffor glemtt y myn bøn tiill gud huer dag, ieg staaar paa myne ben. Wiille ieg saa gerne bede eder, att y wiill skriiffue meg tiill, huor lenge y tror, dett hand en nu mone bliiffue, før hand løber wd, och for hobes meg, att hand icke kommer saa snart wd, tii de siige, att dett skyb er icke en nu ferdiig, som hand skall paa⁵. Wiille y och s. 402lade meg wiide, huor y erre tiill pas, och om y kom well offuer Beltt. Er der gaaed vj stenne fraa myn f. n. ien dag, och er der ien saa stor som ien pommerans kern och liige saa danned, och fandtt h. n. slett intted wntt, huilked meg tøkes dett er ett stort wner, for ieg haffuer sett saa stor plaffue paa eder der aff Haffuer ieg ingen tiiden hørt tiill fru Kirsten¹ siiden. Myn a. k. farsøster, saa well ieg nu och altiit beffalle eder den almetteste, euiig, baremhiertiig gud y wold, hand wnne meg nu gode tiiden fraa eder, att eder maa hide well. Lader Engell och Anne Skram siige eder saa mange gode netter². Skreffued Koling mett hast sker taarsdag³. Wiille y iu lade meg wiide, om y wiide noged, ieg kand entten bestelle heller gørre for eder, da skall gud wiide, huor hierttelig gerne ieg well gørred.

Myn a. k. farsøster, lader myn f. n. eder bede, att y wille lade h. n. wiide, om Sunned icke bliiffuer op luck y gen, tii h. n. haffuer hørt, att den, der regerre y Nederlanne, som er keserens wette dater, haffuer haff hiinnes eged bud hus myn herre och raade hans n. att icke skall luke Sunned tiill, tii hun frøtted, att dett motte bekom hans n. ille, att der som han giorded, da torde de drage y gennem mett mack⁴. Och skall dotter Knubertt werre s. 403kommen der fraa och skall siige wner¹, huor wre de er der for². Der som y ere y Københaffn, da kunne y well seluff talle mett hannom.

Udskrift: Erliig och welbiurdiig frue Birrette Herløff Troles, myn kerre farsøster, ganske wenliig tiill skreffued.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XXIII. 174. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 173—76.

19. Septbr. 1565?

Anne Hardenberg til Birgitte Gjøe.

Enkedronning Dorothea har hørt, at Kongen af Sverige ligger for Halmstad. Hun sender nu det Bud, som ogsaa overbringer dette Brev, til sin Søn Kongen. Anne Hardenberg har fortalt Dronningen om, at

s. 430 Pesten har bortrevet adskillige ved Ring Kloster. Dronningen ønsker meget at se Fru Birgitte inden sin Afrejse til Udlandet; i Nyborg er ingen Pest, men derimod i Middelfart. Rygtet siger, at den svenske Flaade er lagt op for i Aar, hvilket Fru Birgittes Brev modsiger. Dronningen beder Fru Birgitte lade hende vide, hvilke Tidender hendes Bud maatte have bragt fra Halmstad.

Myn kerre farsøster, giffuer ieg eder saa ganske wenliig att wiide, att myn frus naade haffuer hørt, att kongen aff Suerig skall liige for Halmsted¹ mett en stor tall folck och skytt, huiilked hiinnes n. er hartt bedrøffued, saa senner h. n. nu dette hud der hen, att h. n. kand wiide, huor myn herre² liider, och huor dett gaar tiill. Den den(!) almetteste gud for siin storre naade och baremhierttiighed han forbarme seg offuer oss och se naadeliig tiill wos armme meniske, att worre finne icke faar offuerhand offuer wos. Feck ieg rett nu eders skriiffuelse, och haffuer ieg sagtt myn f. n., att y haffuer skreffued meg tiill, att eders foed y Riingkloster haffuer skreffued eder tiill, att der er død vj folck wd aff fiskerhused wed Riing kloster, och haffuer eders bud sagtt for meg, att y haffuer der for send hannom hen, att y wiille wiide, om det siiden haffuer død mer der. Nu haffuer myn f. n. beffalle(!) meg att skriiffue eder tiill, att h. n. frøtter, att dett well worre for lenge, før y kommer tiill h. n., om y tøffue, tiill dette bud kommer tiill bage ygen, tii h. n. wiille saa gerne, att y skulle komme tiill h. n. dett aller første muliitt wor, tii h. n. atter om iij wger mod att drage wd aff lanned, aarsagen well h. n. siige eder, først gud well y kommer tiill h. n., tii wiille h. n. saa gerne, att om dett wor eder muliitt, att y kunne komme hiid y den anen wge. Och sade eders bud meg, att dett dør intted y Nyborre, att y kunne lege der en natt, och hand siiger, att dett dør icke heller hus fru Sisell Eskeld

S. 431

S. 432

s. 433 Gøes¹. Y Medelffar dør der noget aff blodsott, att y der for icke tøffuer der. Kand ieg icke fuld skriiffue eder tiill, saa myn f. n. lenges effter eder, och saa gerne h. n. wor eder tiill ords. Sade de her, att alle kongen aff Suerigs skib wor oplagtt, saa der kom ingen tii[II] søs y iaar, huiilked ieg nu formerker anned y eders skriiffuelse. Lader myn f. n. eder och saa gerne bede, att der som eder bud er kommen fraa Halmsted ygen, att y da wiille saa well gørre och lade h. n. da strax wiide, huad tiiden y hørre. Myn kerre farsøster, saa well ieg nu och altiid beffalle eder den almetteste gud y wold. Skreffued Koling den xix sebtember².

Anne Hardenbiereg.

Egenhænd. Orig. uden Omslag i Rigsark., Adelsbreve XXXI. 42. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 187 f.